

Cuprins

<i>Cronologie</i>	5
<i>Poezie undercover</i> (Ioana Părvulescu)	15

Dumnezeu se uită la noi cu binoclul

Profira (I)	21
Camera dreptunghiulară (I) (indicații de regie)	22
Camera dreptunghiulară (II) (indicații de regie)	24
Profira (II)	26
Profira (III)	28
Amintiri indecente	30
Pagina cu ciuperci colorate	32
Mă gândesc la falnicul ibric.....	34
Siropanda. Telenovelă pentru Șerban Foarță	36
Proze mici pentru Mari Doamne	38
Biroul de copiat acte false	41
Îngerii n-au blenoragie!	43
Pantofi cu decolteu la gleznă	45
A fost deocamdată ca niciodată (Poveste pentru Absurdica)	47
Îngerul cu insulete (Videoclip pentru Țuflik)	49
Înmănușat în piele de crin	51
Postalioane, blazoane, bulioane.....	53
Camera albă	56
Legitimați de țipături tricolorate	58
Îngerul mototolit	60
Improvizații pentru Johnny Răducanu	62
Diacolo de „marfă” și de „nașpa”	64
Fica Generalului	66
Trebuia să transcriu.....	68
Insula s-ar numi Poezie	70
Scuză-mă, scuză-mă.....	72

Tiv de cîntec	75
Dus cu troica-n labirint.....	77
Ațipind cu nasul în fustele Grușenkli	79
Sprijinit de o lacrimă veche	81
O poveste hazlie	84
Îmbujorarea genului epistolar	86
Și sunînd dinsă la torcofon... ..	88
Cu cracii spărgînd candelabre de cristal	90
I am sorry	92
Tu să zbori către turla cu cruce	94
Fără nici un folos de iertare	97
Cheltuit pe oboseli mărunte	100
Da' tu cu cine ții?	102
Doar să fii puțin atent la cuvinte	105
Castanele au încă ghîmpi	107
Întrebări de prisos	110
Alte întrebări de prisos	113
Ultimele întrebări de prisos	116
Lectura capitală	119
Cei cinci mușchetari	121
Alter Blego (I)	123
Nu se mai făcea!	126
Vai de cafelele mele!	128
Poetul la masa de lucru	130
Ce ne facem cu Ivanov? (I)	132
Ce ne facem cu Ivanov? (II)	134
Incest	136
Ultima răzbunare a contelui de Monte-Cristo	139
Împotriva baronului von Münchhausen (I)	141
Împotriva baronului von Münchhausen (II)	143
Împotriva baronului von Münchhausen (III)	145
Hadalinba-îimba	147
Corbul elastic și divin	149
Mugete tandre la furnica măreață	151
Rabelais mă-ncurajează	153
Sîmbătă ziua, la Iași	155
Prin leușteanul nostru moale	158
În desîș de futuri deși	160

Addenda. Interviu cu Emil Brumaru: „Am senzația că poate voi mai fi, dacă am baftă, poet”	163

A fost deocamdată ca niciodată

Ceașei și spadă	173
Necaz de necaz	174
Scolopendric și crinanitar	176
Istoria ilustrată a sufletului	178
Cine mă va ierta	179
Ochiul Empamppei	181
Carnetul Nr. 12 Bis A	182
Treflă	183
Mi-a fâtat mița-n ceaun	184
Pe viață și pe moarte	185
Fig. 1, Fig. 2, Fig. 3, Fig. 4...	187
Rouă cubică	188
A, e, i, o, u, Svidrigailov ești chiar tu!	189
Bilețel à la bala-portocala	190
Lecturi dezordonate, nopți ploioase (I)	191
Lecturi dezordonate, nopți ploioase (II)	193
Cocarda renunțării	195
Înamoratul asparagus	196
„Da' pirații cam ce fac?”	197
Toamna neuronii-s flească (I)	198
Toamna neuronii-s flească (II)	199
Toamna neuronii-s flească (III)	200
Toamna neuronii-s flească (IV)	202
Toamna neuronii-s flească (V)	205
Toamna neuronii-s flească (VI)	205
Târțboi la o caleașcă „din citite”	207
Menial fabulos al zilei	208
Poveste de iarnă	209
Commedia dell'arte (I)	210
Commedia dell'arte (II)	211
Nu porecli libelula	212
Nișcă birfă	213
Robinson – agent secret!	215

Restaurarea de beton matlasată cu molton	216
Fevronia, cerbmodernismul și căpșuna Robinson	218
La Glanda Lacrimală	220
Catalog de nimfe (I)	221
Ajuns în odăile inimii	222
Către suprema servitoare (Ima omâric)	223
Îngerul meschin	225
Basmul ce i l-aș spune eu	226
Mărara adușilor	227
Ia căpșuna, neamule!	228
Ceașca nouă	229
Dabija și Dinozaurul	230
Pe cont propriu!	232
„Dar întâi că dinainte-ne se ivește un chip omenesc...”	233
O fotografie de ordinară!	235
Povestea unuia din îngeri	236
Nu te apropia prea mult de cuvinte	237
Arhivele lui Julien Ospitalierul	238
Studiu	239
Cotidian de gingășie	240
Consueța subită. Fișă pentru romanul libertin	242
Cavalerii ficși	243
Fragedul cufăr	244
Lecturi primejdioase	245
Fevronia în țara Cafeea (I)	246
Fevronia în țara Cafeea (II)	248
Fevronia în țara Cafeea (III)	249
Parada model masculin (Casa Dior. Prezintă celebrul manechin Robi.)	251
Julien Ospitalierul vorbește detectivului Arthur	252
Rumeguș de rouă	253
Cui i-e frică de ștampile? (Fișă pentru „Romanțul poștal”)	254
Setoscopul detectivului Arthur	255
Disprețul puterii	256
Metamer de înger	257
Elegie pentru cucerit mapamondul	258
Așa s-a călit oțetul	259
Fluturi asasini	260

Tom și Becky (I)	261
Tom și Becky (II)	263
Izbăvitoarea onietologie	265
Omul fără splină	266
Fratele lui Robinson Crusoe (I)	267
Crepusul civil de dimineață	268
Culinarele delicii	269
Guvernul pe scenă, actorii în stradă	271
Fratele lui Robinson Crusoe (II)	272
Muza maladă	273
Epistola lui Fra Emil către timpla Suprabobinocarei stockholmine (Din „Ședințele de la raion”)	274
„Ripa” lecturi	275
Bilele lui Julien Ospitalierul	276
Roua răscoaptă a lecturii (I)	278
Roua răscoaptă a lecturii (II)	279
Nemaipomenitul Roman (Édition sous le manteau)	281
Însemnări despre Julien Ospitalierul (Ediție epuizantă)	282
Insula misterioasă (Ediție ne varietur cu planșe)	283
Dulapurile din sufragerie (Piesă-n părți)	284
Scufițe (I) (Ediție îngrijită de Tom și Huck)	285
Însemnări despre detectivul Arthur (Ediție omagială)	287
Mon semblable, mon frère!	288
Tandrețea genului epistolar (Revizuirile lui J.O.)	289
Curriculum vitae	290
Scufițe (II) (Ediție îngrijită de Tom și Huck)	291
Farmecul citatului e-n fruct	292
Crizantema Adriana Bittel	293
Jurnalul apocrif al lui Julien Ospitalierul	295
Organul Lichtenberg	296
Viconte de Bragelonne, Muindu-și pana-n bulion	298
O, voi, citate, greieri dragi! (I)	299
Meseria-i brumă pe brățară	300
Sfredelul alb al lui Egorka-rinjitul	301
Manuscris găsit într-o putină	302
Eminescu [Fiziologie și anatomie] (Transcrierile transcendente ale lui Julien Ospitalierul)	303

Tabachera din lemn de cais (alte foițe)	305
Lecturi à la Márquez	306
Elogiul olfactiei	307
Fericirea genului epistolar	308
Întâlnire cu Empampa (Întâmplări din Cafeea)	310
O, voi, citate, greieri dragi (II)	312
O, voi, citate, greieri dragi (III)	313
Rondelul lui Julien Ospitalierul	314
Alter Blego (II)	316
Cartea regăsită	317
Clapele literelor (Poem pentru Andrei Pleșu)	318
Rabia ideală	319
Cui îi place să interpreteze? (Onestă propunere: Horațiu Mălăele)	320
Adio, Robinson Crusoe (I)	321
Adio, Robinson Crusoe (II)	322
Adio, Robinson Crusoe (III)	323
Adio, Robinson Crusoe (IV)	324
Adio, Robinson Crusoe (V)	325
Adio, Robinson Crusoe (VI)	326
Nu vă lăsați momiți de orologii (I)	327
Murmuram o poveste de dragoste (Transcriere)	328
Împreunind trei degete ale dreptei (Transcriere)	329
Fi-vei primul cetățean de dezonoare al urbei (I)	330
Nu vă lăsați momiți de orologii (II)	331
Zice-se că te-ai uzat: pa și pusi, dom'le (I) (monolog)	332
Înger la conovăi (monolog)	333
Smulgi pene din arhangheli drept suvenir	334
Pe străduțele astea cred că se iubește ca-n mitologie	335
Și inima va fi un raft adinc și cald.....	336
Îngeroioloitul (Zbaterea mașinării de scris)	337
Îngeri-Trăni-Zdrobiți (Zbaterea mașinării de scris)	338
Iminență autumnală (I) (Cădeau creștele cocoșilor...)	339
Iminență autumnală (II) (Enorm simbură răsucit în carnea odăii)	340
Zice-se că te-ai uzat: pa și pusi, dom'le (II) (monolog)	341
Fi-vei primul cetățean de dezonoare al urbei (II)	342
Catalog de nimfe (II)	343
Catalog de nimfe (III)	344
Catalog de nimfe (IV)	345

Rugăciune laică	346
Să poți scrie!	348
Poveste de primăvară	350
Scrisoare neexpediată	353
Mereu mă temeam să nu pleci...	355
Într-o neglijență tandră...	358
Draga mea înamorată	360
M-am bucurat de poezia ta ca de-o catifea regală.	361
Dragă Niki,	362

Jurnalul de la Dolhasca

1973	367
1974	411
1975	421
1978	424
1979	428

<i>Referințe critice.</i>	429

Emil
Brumaru
IV
Dumnezeu se uită la noi
cu binoclul

Prefață de Ioana Pârvulescu

POLIROM
2014

Tărăboi la o caleașcă „din citite“

Uneori, în bravele clipe de bucurie bazaconardă, totul mi se pare posibil! Cuvântul devine coapsă mustind de fervori. E de-ajuns să-l atingi, să-i pipăi literele și din pori extaziați moale țîșnesc febre, curcubeie zglobii, castele medievale, păduri stufoase cu fecioare treze și erudite printre ciuperci și elfi. Te năpădește o iederă regală, mulgi fluturi în șistare de Murano, melci romantici robotesc în folosul obștei, cumpenele fîntinilor, fine, urcă și coboară singure, nemustruite de nimeni, inciuturate dulce, zdrobind social, la suprafață, apa fragedă și grea și rece în jgheaburi buzate savuros. Cuprins într-un glob uriaș de rouă ațînat voinicește de clanța ușii iubitei ideale, plutind, aparent la voia întîmplării, în nacela unui balon uscat de păpădie, trăiesc izuri, zarve, raze, gust astre umectate pe bolta cerului de gură. Mă dor mușchii degetelor neastîmpărate (falange, falangete, falanguțe!) de atîta foială lucidă. Nu o așțare de țărîmuri personale, ci o strădanie de dăruire. Pot împrăștia, în sfîrșit, celorlalți, vîrtejul sufletului, secretul plasmii vălurînd întruna malul intim al celulelor. A reuși să te faci cunoscut prin scris! Și iată caleașca exactă ce îmi declanșează tărăboiul. E vorba de „cunoașterea *din citite*”, nu „*din vedere și din auzite*”, de un text deci primăvăratec (*Rom. lit.* 14) al Ioanei Părvulescu. Transcriu, învîrtindu-mă ca titirezul pe hîrtia lucioasă, geluită de dulgheri geloși: „*Din citite*, din citirea articolelor (sau poezie, proză, eseu, cronică; paranteza mea insidioasă, cu creion dermatograf muiat în zaț!), scrise de cineva, cu mîna lui, din mintea lui, neinfluențat și neconstrîns, poate fi, într-adevăr, cunoscut!”. Desigur, strig, cunoașterea „din citite” e dată-n frișca tortului esențial, iertată-mi fie fiziologia și transcendența gastronomică!!!

Meniul fabulos al zilei

Robinson mănincă și bea cu nădejde! „Cel dintâi lucru pe care l-am făcut a fost să umplu o damigeană mare cu apă și s-o pun pe masă, lângă pat. Pentru a face apa mai bună de băut, am turnat în ea ceva rom și le-am amestecat. *Apoi am fript pe jăratie o bucată de carne de capră...*” (sublinierea mea invidioasă). „Naufragiatul” nu uită nici un eveniment culinar, comentându-l: felul, secretele preparării, clipa bulimică! „Seara am mîncat trei ouă de broască-țestoasă pe care le-am copt în cenușă.” Bineînțeles că dînsul vrea și delicatețuri vitaminizante! „Am cules lămii verzi care s-au dovedit nu numai plăcute la gust, ci și foarte hrănitoare. Mai tîrziu am amestecat sucul lor cu apă și am făcut o limonadă bună și răcoritoare.” Data cînd strugurii se mumifică devine memorabilă, crestată abisal pe parul calendaristic! „La trei august am găsit strugurii pe deplin uscați și transformați în stafide gustoase... Îndată ce am cărat stafidele în peșteră, au început ploile!” Deci plouă, e bine, e cald, în hamac Robi savurează stafide și nu citește, Doamne-firește!, nimic. Lectura impurifică digestia, trage sîngele la cap, iscă gînduri spăimoase!! Iată, prin urmare, *meniul ideal al casei Defoe*: „...dimineața un ciorchine de strugur; la prînz – o bucată de carne friptă, de capră sau de broască-țestoasă...; la cină – două sau trei ouă de broască-țestoasă”. Cîteodată se servesc spre sorbire lină supe delicioase din carne de ied. Alteori se pregătesc, sărbătorește, prăjituri, budincă... A te îmbuiba cu struguri, țestoase și lezi este totuși un lux pe care Robi și-l permite cu o dezinvoltură de milionar excentric, blazat la papilă! Și pe o insulă pustie!!

Poveste de iarnă

Îmi ardea nara sufletului să-l miros de-adevăratelea pe Nichita. *Necuvintele* lui îmi jupuiseră nervii, mă lăsaseră-n rouă goală. Orice rînd, jurasem, va fi alcătuit din cuvinte. Visam că, suit năvalnic pe casă, cu tălpile fripte de țigla țeapănă, urlu: *concret, concret, concret!!* Între timp ne scriam misive împodobite cu desene, el îmi dăruise o serie de timbre mongole, eu, bineînțeles, mă îndrăgostisem de Bobinokarovna! Era în 1971, înainte de „teze”. Și astfel, cu premiul de debut (pe 1970) în dinți, am pornit ca din arbaletă, orgolios, să-l străpung la domiciliu. Locuia pe Aleca Romancierilor! Îmbrățișări, pupături, votci rusești, șampănică. Nichita, sculptor, desfășura, așa, ca chestie de trestie și ocazie de colocazie, kilometri magici de poezie vorbită în aerul zemos al secundelor. Tăceam dovlecește, nălucit, fraier cu cioc și alte schilimpiciuri. Bătrîne, mi-a spus, talentul ție de egoism. Bătrîne, mi-a mai spus, Topîrceanu e formi! („Formidabil”, a tradus tandră și feroce Bobinokarovna, sesizîndu-mi privirea de omletă căzută pe preș.) Bătrîne, mi-a mai mai spus, cînd ești inspirat mîninci pe rupte!!! Am plecat lăjit de frumusețea lui arteziană. Ajuns la Dolhasca, m-am pus zdravăn pe mîncat. Culmea! Inspirația țîșnea, în continuare, tot din Nichita! Bobinokarovna devenise supra-bobinocară!!! Asta-i.

România literară, nr. 48/1993

Commedia dell'arte (I)

Deasupra nesimțirii vom flecări-ntr-un colț, vom pipăi poporul fecioarelor cu moț, vom scărpinga burlane, vom bate cu ciuperci în buci de domnișoare, vom prinde fluturi berci, vom lua cu lingurița caimacul de pe zei, vom linguși în paturi mari șolduri de femei, vom alinta pubere, galanți ca-n almanah, vom zice, punind mina pe servitoare: ah!, vom duela sarcastici pentru onoarea lor: a baligelor sfinte și-a bălăriilor, vom pune pe foițe rupte de crin tutunul, vom număra extatici pîn' la o sută unul, vom sfișia embleme cu lobode în tiv, vom înțelege vaca în mod intuitiv, vom zgîria-n pereții closetelor sonete, vom călări păianjeni cu ochii în fațete, vom face dulci provizii de-amurg în geamantane, ne vom juca de-a „cu-cu!” prin frine de vagoane, vom bea cu disperare, spre-a ni se-nchide rana, vermut ce-a luat medalii de argint la Ljubljana, iar bibliografia completă de parfumuri vom studia-o-n șanțuri, în magazii, pe drumuri, vom trîndăvi în troace printre purcei de plumb, o!, fiecare vorbă vom încheia-o-n bumb, vom lipăi cu talpa murdară prin smîntîni, vom sta chiar în ulcioare vreo două săptămîni, uitîndu-ne afară la cei ce se agită, în timp ce-ntr-o chisleaguri e-o lene infinită, vom frămînta-n lighene cel mai subțire chit, vom răsuci lumina rîzînd la nesfîrșit, ne vom strîmba-n cristale, vom sparge becuri vechi cu filament de Wolfram, vom duce la urechi ceasornice de masă ce huruiesc suav din roți și roticele, mirîndu-ne grozav, pătrunși de importanță, ne vom răsfrînge buza ochind din mers dovlecii docili cu archebuza, vom răguși lălele cerîndu-le să cînte, vom provoca serafii fără buric la trînte, (iar dacă-i vom învinge, o să le facem trei burice în loc de unul, umplute cu mujdei!), vom bate-n garduri cuie flogistice de fier, vom depista gîngăni, sub guler, plini de fier...

Commedia dell'arte (II)

Vom cobori în pivniți la morcovii ce zac în fragede nisipuri mai bine de un veac, ne vom topi în iederi pe ziduri de balcon, vom leșina în pîlnii adînci de gramofon, vom dizolva limacșii cu sare, vom trișa cu trefle de răcoare și rigi de catifea, vom cumpăra volume din care nu citim, vom duce lungi discuții cu Domnul Gordon Pym, vom descărca pe rampe baloturi de finet, vom fistici-n dulapuri lămii fără corset, vom trece melci de spaimă pe lame de briceag, vom naviga în bălîi, vom picoti în prag, lin gîngurînd ca pruncii, nemaîștiînd o iotă, vom auzi cartofii în cratiți cum complotă, și-n după-amiezi de toamnă, virili, vom face-abuz cu galben de caisă, cu roșu de harbuz, cu verde de lucernă și mov de glob lucios blînd ocrotiți de-aripa plăpîndului Eros, vom gelui legume cu sufletul, gingași, ne-om îngropa în bucle mărunte de talaș, halucinați vom suga din ciucuri de perdele liconi necunoscut, îmbătătoare, grele, și în sufrageria ermetică și goală o să ne curgă singe din nas de oboseală, vom delira prin casă cînd pernele fac gheb, vom prinde-n pudrieră bînd pudră de efeb, vom avansa elastici spre lucrurile-n sine cu mantii în fireturi și jambiere fine, vom distila pe unghii cele mai roze limfe, vom scrie cataloage de fauni și de nimfe, vom despica cișmele, miezuri de odaie caldă, în câni ascunși, vedea-vom smarald iubînd smaraldă, cum trombe de miresme din preș bat furioase tavanurile scunde, cum îngeri de mătase lipesc prișnițe calde pe umede oglinzi, ca strugunii, feerici, ne-om agăța de grînzi, vom mirosi în taină sticlute de parfum cu inima în piepturi tramblînd sonor bum-bum!!, vom încerca delicii cu-agrafe rău famate în părul de la ceafă de heruvimi purtate, din papiote așa ne va chema subtilă, vom merge-n poezie cu o Loco-mobilă!!!!!!!!!!!!

Nu porecli libelula

Dă-i zilei liniștea ta. Fă-o să aibă fluturi habotnici în aer, melci înțelepți pe frunzele late de brusturi, leagănă-ți fericirea în sfințenia fragă a șanțurilor pline cu apa suptă de fine mocirle. De cu zori spală-ți sufletul în ceașca veșnică, grea de zațul cafelei. Trezește-ți mintea argintînd-o, aurînd-o; cuvintele-s frumcoase, întregi, închegate laic pe pagine dragi. Spulberă orișice slută tristețe, lumina cade, te îmbracă, subțiri cărările îți încălță rătăcirea pe guri înverzite de zemile iernii. Apropie-te cu grijă de fintînă, coboară-ți destinul în adîncimea ei proaspătă, înalță-te împreună cu neastîmpărul cumpenii, ajut-o cu mîinile blînde și calde să nu-i fie teamă de oameni. Sfătuiește-te cu creionul și coala de scris, începe mereu să trăiești. Numai așa, întru cîntec de flaut pios, poți dăinui, dovadă printre minciuni și sudalme. Nu-ți pierde răbdarea. Doboară pînze groase de paing de pe copertile copilăriei, adolescenței, maturității. Să ai pumnii strînși: frămînți criere, cu osîrdie și evlavie ca pe un aluat copt bine în coveți curate. Afirmă-ți gîndul în franjuri, la bucuria clipei. Scurbe vîntos roua ruptă din lucruri. Stăruie, nu zăbovi (nici cîl zefirul!) în deznădejde, usucă-ți genele rîrite de lacrimă, șterge-ți obraji de rușinea roșie, geluiește scîndura ideală cu patina dulgherului îngheboșat pe viață asupra rindelei. Mîndru și trudnic, istovește-ți încrederea (pe centimetru cub!) în îngeri. Ei sînt! De-ajuns e să-ți depărtezi brațele tale de trupul tău și vei locui printre dînșii. Dezvelește-ți spaima, n-o corcoli sub plăpumi slinoase, las-o în frigul și în vîntul după-amiezei. Înzdrăveneste-ți dragostea în privirile largi ale femeilor burgunde, pierdute: frica din carne și oase se va sfărîma. Dă-i zilei liniștea ta, măduva hrănitoare a singelui ce-ți chircește și-ți involburează inima. Doboară cu securea copacul uscat al amărăciunii crescut pe limbă. Soarele, rotund, în raze albe împrăștiat, ți-e prieten și sprijin. Ia-i zilei neliniștea ta. Nu uita: calci pe pămîntul crinamitat!!